

**ESIINTYMISASU BILEBÄNDIN SOLISTILLE
KIERRÄTYSMATERIAALEJA HYÖDYNTÄEN**

Ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyö

Visamäki, Muotoilun koulutusohjelma

2020

Isabella Silber

Muotoilun koulutusohjelma
Visamäki

Tekijä	Isabella Silber	Vuosi 2020
Työn nimi	Esiintymisasu bilebändin solistille kierrätysmateriaaleja hyödyntäen	
Työn ohjaajat	Pirjo Seddiki, Leena Koivunen	

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön aiheena oli esiintymisasun suunnitteleminen kierrätysmateriaaleja hyödyntäen bilebändin naissolistille. Asiakkaana tässä opinnäytetyössä toimi Riot Mamas -nimisen bilebändin naissolisti Raisa Silber. Tavoitteena oli suunnitella asiakkaalle sopiva esiintymisasu, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja.

Opinnäytetyön päämääränä oli tutkia muutaman ennalta valitun vaatetuksessa epätavallisen kierrätysmateriaalin (cd-levyjen, muovipullojen, tölkin klipsujen, silmälasien muovilinssien ja kahvipakettien) soveltuvuutta esiintymisasuihin. Valituista materiaaleista tehtiin koepaloja erilaisia toteutus- tekniikoita kokeillen. Tutkimustuloksena syntyi tietoa kierrätysmateriaalien hyödyntämisestä esiintymisasuissa.

Materiaalikokeilujen havainnoinnin pohjalta lähdettiin suunnittelemaan esiintymisasuja. Suunnittelussa otettiin huomioon myös asiakkaan toiveet ja kriteerit, jotka hahmottuivat asiakkaan kanssa käydyn haastattelun avulla. Opinnäytetyön tuloksena syntyi suunnitelma monikäyttöisestä esiintymisasusta, jonka viimeistelyyn on hyödynnetty kierrätettyjä cd-levyjä.

Avainsanat Kierrätysmateriaalit, esiintymisasu, cd-levy

Sivut 33 sivua

Degree Programme in Design
Visamäki

Author	Isabella Silber	Year 2020
Subject	Performance costume costume utilizing recycled materials for a party band's vocalist	
Supervisors	Pirjo Seddiki, Leena Koivunen	

ABSTRACT

The subject of this thesis was to design a performance costume utilizing recycled materials for a party band's female vocalist. The customer in this thesis was Raisa Silber, the female vocalist of the party band called Riot Mamas. The goal was to design a performance costume, suitable for the customer, in which recycled materials have been utilized.

The aim of the thesis was to examine the suitability of a few pre-selected unusual recycled materials in clothing (compact discs, plastic bottles, pull tabs, plastic spectacle lenses and coffee bags) for a performance costume. From the selected materials, material experiments were made by experimenting with different implementation techniques. As a result of the research, information was generated on the utilization of recycled materials in performance costumes.

Performance costumes designing started, based on the observation of the material experiments. The customer's wishes and criteria, which were outlined through an interview with the customer, were also taken into account in the design. As a result of the thesis a plan was created for a multi-function performance costume, which was finished utilizing recycled compact discs.

Keywords Recycled materials, performance costume, compact disc

Pages 33 pages

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
1.1	Työn sisältö, rajaus ja tavoitteet	2
1.2	Tutkimuskysymykset ja tiedonhankinta.....	2
1.3	Viitekehys	3
1.4	Prosessikaavio	4
2	VERTAILUANALYYSI.....	6
3	KIERRÄTYSMATERIAALIT.....	13
3.1	Cd-levyt.....	13
3.2	Muovipullot	15
3.3	Tölkin klipsut	16
3.4	Silmälasien muovilinsit	18
3.5	Kahvipaketit.....	20
3.6	Havainnointi	21
4	ESIINTYMISASUN IDEOINTIPROSESSI	22
4.1	Ideointi ja luonnostelu	22
4.2	Suunnitelmat	25
5	ESIINTYMISASUN SUUNNITELMA	27
5.1	Tasokuva.....	28
5.2	Fiiliskuva	30
6	POHDINTA JA ARVIOINTI	31
	LÄHTEET.....	32

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä tarkoitukseni on tutkia erilaisten vaatetuksessa epätavallisten kierrätysmateriaalien soveltuvuutta esiintymisasuihin. Tavoitteenani on suunnitella esiintymisasu, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja. Opinnäytetyöni asiakkaana toimii Riot Mamas -nimisen bilebändin solisti Raisa Silfer.

Opinnäytetyöni päämääränä on tutkia muutaman ennalta valitun kierrätysmateriaalin (cd-levyt, muovipullot, tölkin klipsut, silmälasien muovilinsit, kahvipaketit) soveltuvuutta esiintymisasuihin. Opinnäytetyössä tutkin, miten kierrätysmateriaaleja voi hyödyntää esiintymisasun valmistamisessa. Hyödynnettäviä materiaaleja ei ole tarkoitus värjätä tai piilottaa, vaan niitä on tarkoitus käyttää pääasiassa esiintymisasun viimeistelevänä elementtinä. Tämän vuoksi olen valinnut materiaaleja suurelta osin niiden värin sekä näyttävyyden perusteella. Osalle hyödynnettävistä materiaaleista ei ole vielä keksitty uusiokäyttömenetelmiä, vaan ne suositellaan hävittämään sekajätteenä (cd-levyt, silmälasien muovilinsit).

Tuloksena opinnäytetyölleni on suunnitella yksi näyttävä taideteosmainen esiintymisasu, joka soveltuu Riot Mamas -bilebändin solistin käyttötarkoitukseen. Tutkimustuloksena syntyy tietoa kierrätysmateriaalien hyödyntämisestä esiintymisasuissa.

Valitsin aiheen siitä syystä, että näyttävät esiintymisasut ovat omasta mielestäni vaatetusmuotoilun kiinnostavin osa-alue. Ne voivat olla niin mielenkiintoisia, erikoisia ja näyttäviä kuin niiden käyttäjä haluaa. Esiintymisasujen toteutuksessa saa kokeilla uusia tekniikoita ja epätavallisia materiaaleja, koska niiden käyttötarkoitus on kaukana arkivaatteesta.

Inspiraatio esiintymisasuun, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja, lähti cd-levyistä. Niitä löytyy paljon ja ne ovat jääneet monilla täysin hyödyttömiksi. Cd-levyt ovat mielenkiintoinen materiaali esiintymisasuun kaulaan ulkonäkönsä vuoksi ja ne sopivat hyvin musiikkiteemaan.

Asiakkaana toimiva Raisa Silfer on Riot Mamasin pääsolisti. Riot Mamas on hyvinkääläisten Sauli Silferin ja Raisa Silferin vuonna 2015 perustama bilebändi, joka on tunnettu tyylikkäistä sekä näyttävistä esiintymisasuistaan. Bändi koostuu kuudesta muusikosta. Heidän pyrkimyksenään on luoda jokaisesta keikasta onnistunut audiovisuaalinen kokonaisuus. Bändin kaikkien jäsenten esiintymisasut ovat aina etukäteen mietittyjä, minkä takia bändin jäsenten tyylit ovat yhtenäisiä. Bändi esiintyy muun muassa häissä, yksityistilaisuuksissa, kesäfestareilla ja ravintolabaareissa. Asut valitaan aina juhlatilaisuuden mukaan sopiviksi.

1.1 Työn sisältö, rajaus ja tavoitteet

Opinnäytetyöni sisältää lopullisen suunnitelman esiintymisasusta, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja. Tällöin opinnäytetyö ei sisällä loppuun asti valmistettua esiintymisasua. Sisältö koostuu kierrätysmateriaalien tutkimisesta, erilaisten toteutustekniikkojen kokeiluista ja niistä syntyvistä koepaloista, koepalojen havainnoinnista, esiintymisasun ideoinnista ja luonnoksista sekä esiintymisasun suunnittelusta.

Tavoitteena on tutkia kierrätysmateriaalien soveltuvuutta esiintymisasuihin. Kierrätysmateriaaleista valmistetaan erilaisia koepaloja, joiden pohjalta tehdään havaintoja tukemaan lopullisen esiintymisasun suunnitelmaa. Opinnäytetyö toteutuu asiakaslähtöisesti, mutta ilman yritys yhteistyötä. Opinnäytetyössä teen suunnitelman esiintymisasusta, joka on mahdollista valmistaa asiakkaalle.

1.2 Tutkimuskysymykset ja tiedonhankinta

Opinnäytetyön ydinkysymyksenä on:

Millainen on bilebändin solistin esiintymisasu, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja?

Opinnäytetyön alakysymyksiä ovat:

Miten kierrätysmateriaaleja voi hyödyntää esiintymisasujen valmistuksessa?

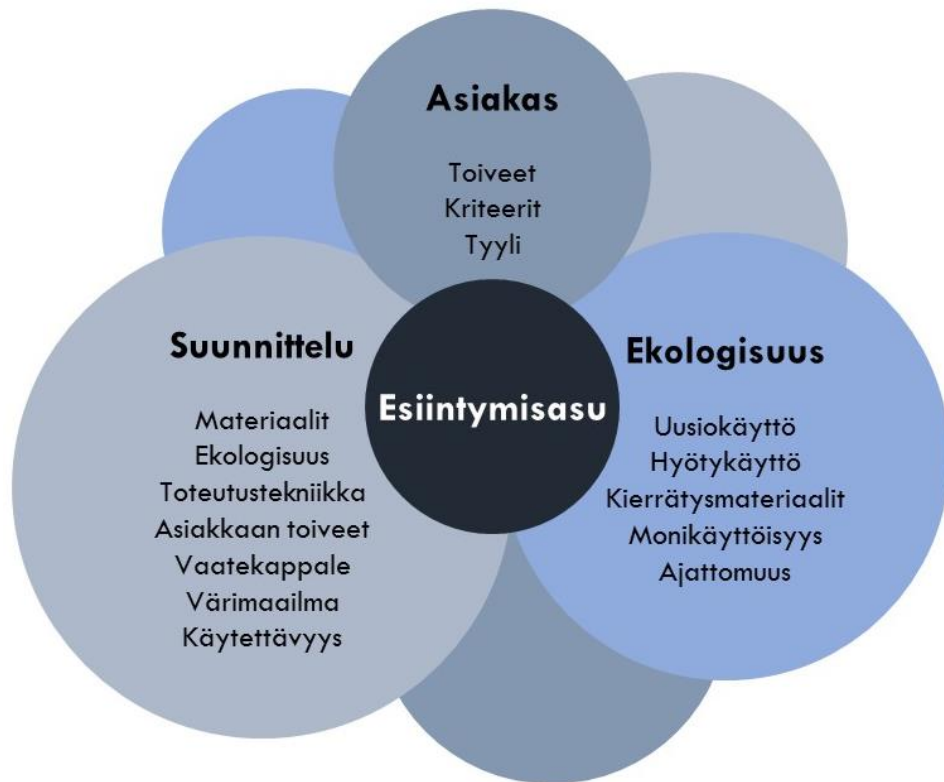
Mitkä kierrätysmateriaalit toimivat esiintymisasussa?

Voiko esiintymisasun valmistaa pelkistä kierrätysmateriaaleista?

Opinnäytetyön tiedonhankinnan menetelmänä toimii pääosin materiaali-kokeilut ja niistä syntyvät koepalat. Kerään tietoa myös tutkimalla jo aiemmin toteutettuja kierrätysideoita sekä aiheeseen liittyvää kirjallisuutta. Näiden avulla kerään tietoa kierrätysmateriaalien mahdollisista työstämistekniikoista.

Suunnitteluprosessia tukee myös asiakkaan kanssa käytävä avoin haastattelu, joka toteutetaan keskustelunomaisesti. Kysyn asiakkaalta muutamia ennalta mietittyjä kysymyksiä esiintymisasuihin ja pukeutumiseen liittyen. Niiden lisäksi annan asiakkaan itse ohjata keskustelua mieleiseensä suuntaan. Haastattelusta saan paljon tietoa asiakkaan tyylistä, toiveista ja ajatusmaailmasta, mikä auttaa suunnitteluprosessissa.

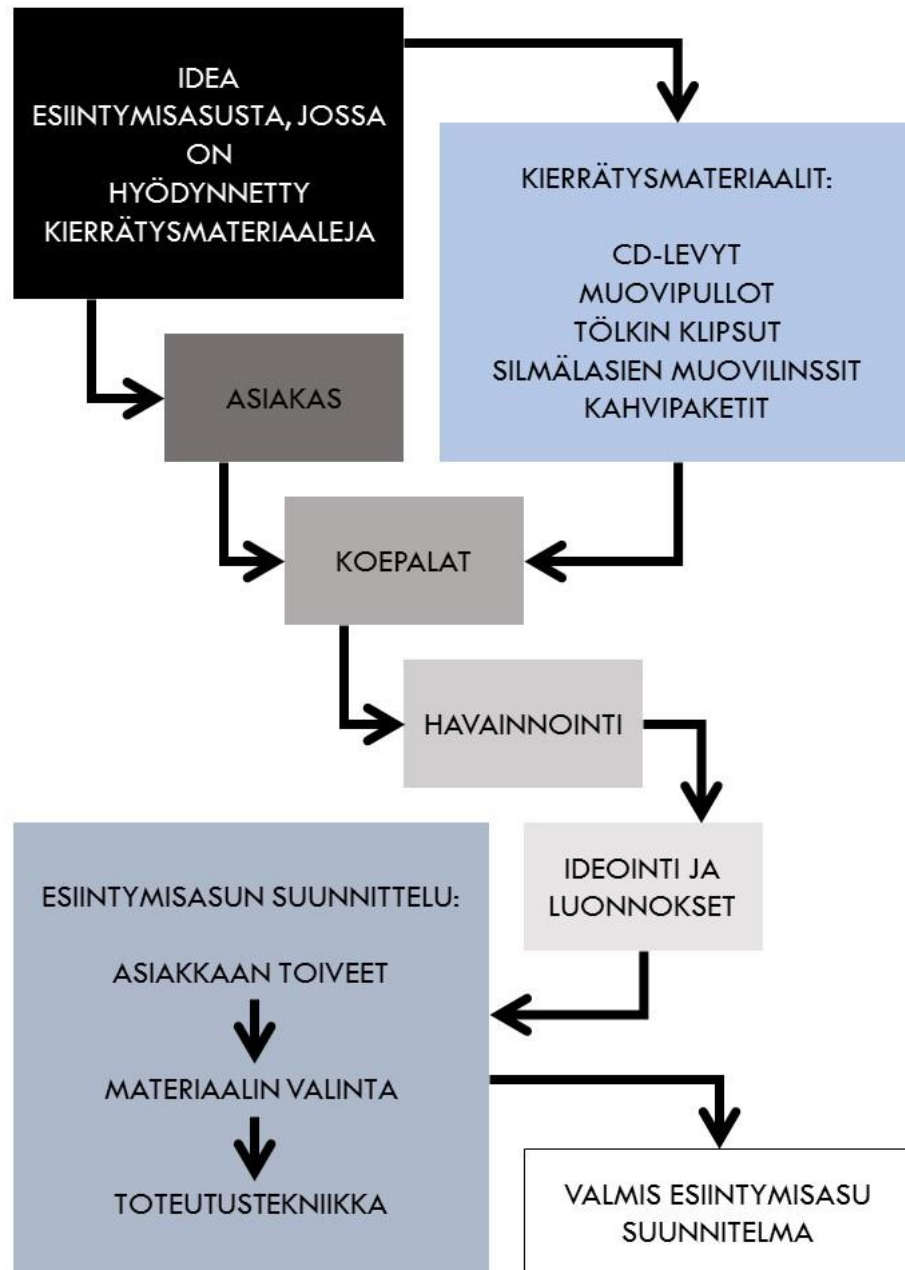
1.3 Viitekehys

Kuva 1. Viitekehys.

Viitekehys (kuva 1) rakentuu kolmesta osa-alueesta, missä suunnittelu on suurimmassa roolissa. Suunnittelu koostuu erilaisten materiaalien ja toteutustekniikoiden kokeilemisesta ja havainnoinnista. Suunnitteluvaiheessa pohditaan värimaailmaa sekä vaatekappaleen käytettävyyttä, asiakkaan toiveet huomioon ottaen. Asiakkaan toiveet, tyyli ja käytännön kriteerit havainnollistuvat asiakkaan haastattelussa ja ohjaavat suunnittelua oikeaan suuntaan. Opinnäytetyössä ekologisuus näkyy pääasiassa kierrätysmateriaalien uusio- ja hyötykäyttönä. Myös ajattomuus ja monikäyttöisyys tekevät esiintymisasuista ekologisempia, mahdollisesti pitkän sekä monipuolisen käyttömahdollisuuksien ansiosta.

1.4 Prosessikaavio

Kuva 2. Prosessikaavio.

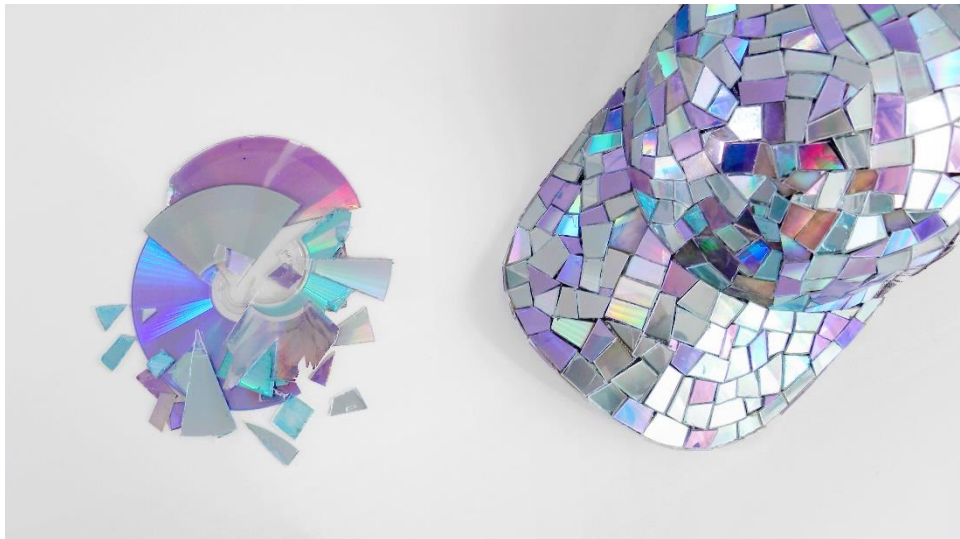
Prosessikaavio (kuva 2) kuvastaa opinnäytetyöprosessin etenemistä. Opinnäytetyöprosessi alkaa ideasta suunnitella esiintymisasu, jonka valmistuksessa on hyödynnetty epätavallisia kierrätysmateriaaleja. Projektille valikoituu asiakas, joka haluaa olla mukana kyseisessä projektissa. Opinnäytetyössä testattavat ja työstettävät kierrätysmateriaalit valitaan. Kierrätysmateriaaleista tehdään useita erilaisia koepaloja, joiden käytettävyyttä sekä toimivuutta esiintymisasuun havainnoidaan. Koepalojen havainnoinnin pohjalta päästään ideoimaan ja tekemään ensimmäisiä luonnoksia esiintymisasusta. Luonnoksista valitaan sekä asiakasta että suunnittelijaa

eniten miellyttävä suunnitelma, jota lähdetään jatkokehittämään. Lopullisen esiintymisasun suunnittelemisessa otetaan huomioon asiakkaan toiveet, valitaan käytettävä kierrätysmateriaali sekä kierrätysmateriaalin uudelleenkäytön toteutustekniikka. Lopputuloksena on valmis esiintymisasun suunnitelma, jonka valmistuksessa on hyödynnetty epätavallisia kierrätysmateriaaleja.

2 VERTAILUANALYYSI

Epätavallisille kierrätysmateriaaleille on keksitty jo monenlaisia hyötykäytötarkoituksia. Vaatetuksessa niitä ei ole kuitenkaan paljon hyödynnetty, sillä ne eivät sovellu normaaliin arkivaatekäyttöön. Siitä huolimatta esiintymisasuissa voi hyödyntää myös erikoisempia materiaaleja ja toteutustekniikoita, koska niiden käyttö eroaa suuresti arkivaatteista.

Tutkin erilaisia, jo käytössä olevia, kierrätysmateriaalien uusiokäytön ja hyötykäytön toteutustekniikoita. Huolimatta siitä, että niitä ei ole vaatetuksessa käytetty, toteutustekniikoita voi soveltaa vaatetukseen ja esiintymisasuihin sopiviksi. Vaikka vaatteita erikoisista kierrätysmateriaaleista on tehty vasta vähän, sain inspiraatiota myös muista tuotteista, kuten cd-levyistä mosaiikkityylillä tehdyistä pöydän pinnoista ja peilin kehyksistä.

Kuva 3. Cd-levyn palasilla koristeltu lippalakki (Warhol 2014).

Cd-levyistä on tehty paljon erilaisia käsitöitä ja tuunauksia esimerkiksi kodin pinnoille, koriste-esineisiin ja asusteisiin. Monissa näistä toistui samanlainen mosaiikkihenkinen teema. Cd-levyjä pilkkomalla ja uudelleen asettelemalla saa aikaan kauniin heijastelevan pinnan. Jos cd-levyjä pilkkoo vain muutamaan osaan, lopputuloksesta näkee heti, mistä pinta on valmistettu. Mielestäni se ei kuitenkaan luo tuotteelle kaunista viimeisteltyä vaikutelmaa. Kun cd-levyt pilkkotaan pieniksi ja eri kokoisiksi, ja jätetään cd-levyn ulko- ja sisäreunat käyttämättä, lopputuloksesta ei ehkä heti arvaamista pinta on tehty, kuten kuvassa (kuva 3).

Omassa työssäni en halua kuitenkaan jättää cd-levyn mitään palasia hyödyntämättä, joten käytän myös reunat. Kunhan sommittelu ja palasten harmonia on kunnossa, lopputulos näyttää kauniilta ja viimeistellyltä. Haluan lopputuloksesta myös vaatetukseen sopivamman, joten hion cd-levyjen terävät reunat ja kulmat hiekkapaperilla.

Monissa tutkimissani tuotteissa cd-levyn palaset olivat kiinnitetty tuotteeseen liimalla, mikä on varmasti toimiva ratkaisu kovilla pinnoilla. Haluan kuitenkin liimaamisen lisäksi testata, miten tuotteita saa kiinnitettyä kangasiin, joihin liima ei tartu tai ei muusta syystä ole toimiva kiinnitystapa. Cd-levyn palasiin voisi porata reiät, jolloin ne saisi ommeltua kiinni pohjamateriaaliin.

Kuva 4. Muovipulloista valmistettu kukka (Nazlica 2010).

Kuva 5. Muovipulloista tehdyistä kukista valmistettu päähine (Ponce 2013).

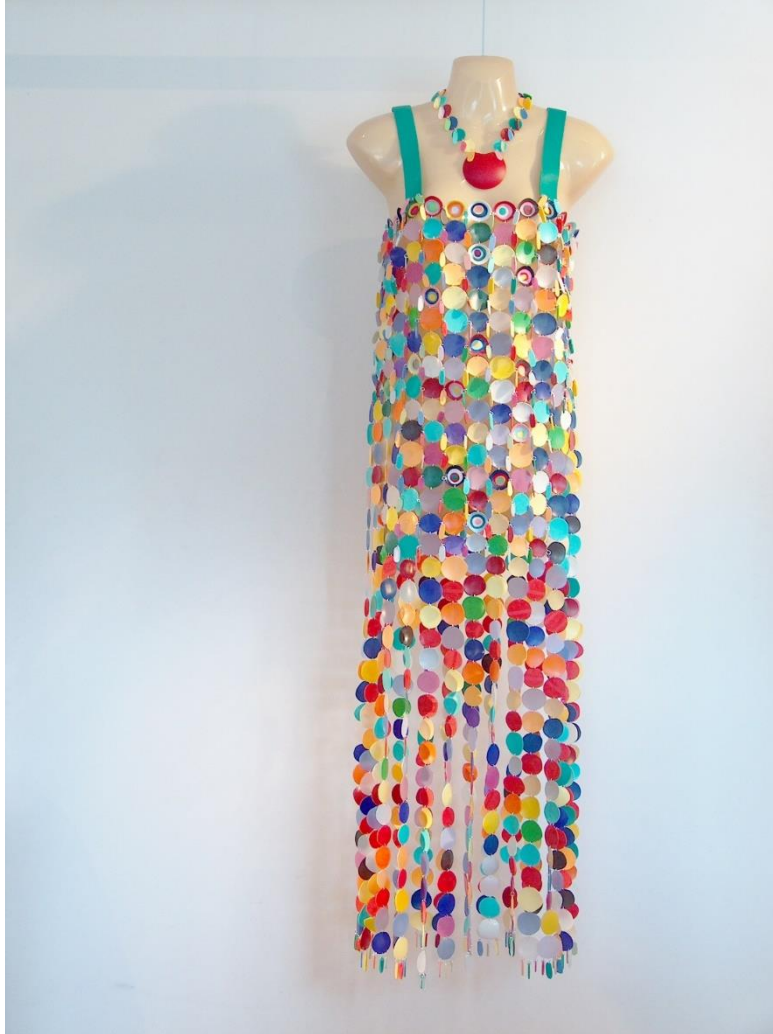
Muovipulloista tehdyistä tuotteita huomasin selkeästi kaksi erilaista tyyli-suuntaa. Monia tuotteita oli valmistettu pullon pohjista, pullon suista ja jopa kokonaisista pulloista, jolloin käytettyä materiaalia ei ollut muokattu uuteen muotoon ja valmiista tuotteesta näki käytetyn materiaalin alkupe-rän. Toinen tyyli-suunta oli enemmän muokatut ja muotoillut muovipullot. Näissäkin kuitenkin näkyi alkuperäisen materiaalin väri ja olemus, mutta ulkomuotoa oli muotoiltu täysin toisenlaiseksi.

Itseäni enemmän kiinnosti tuotteet, joihin käytetyt muovipullot eivät enää olleet alkuperäisessä muodossaan. Muovipulloa leikkaamalla ja kuumentamalla saa aikaan kauniita muotoja. Tästä hyvä esimerkki on muovipul-losta valmistettu kukka (kuva 4). Kukasta näkee, että materiaali on muovia, mutta muovipullon ulkonäöstä ei ole mitään jäljellä. Tämän tyylliset kukat tai muut kasvit sopisivat täydellisesti viimeisteleviksi elementeiksi esiinty-misasiin.

Muovipullon alkuperäisiä muotoja voi kuitenkin hyödyntää ja silti saada jo-tain täysin uutta aikaan. Vaikka elementin muovipullon alkuperäisestä muodosta säilyttäisi, lopputulos voi olla erittäin kaunis ja kaukana muovi-pullosta. Esimerkkinä onnistuneesta lopputuloksesta, jossa muovipullon suu on säilytetty, on muovipulloista tehdyistä kukista valmistettu päähine (kuva 5). Kukkapäähineen kukasta (kuva 5) näkyy selkeämmin muovin

alkuperäinen muoto, kuin yksittäisestä kukasta (kuva 4), mutta molemmat lopputulokset ovat kauniita, kevyen näköisiä ja onnistuneita.

Haluan kokeilla muovipullojen leikkaamista, kuumentamista ja leikkiä värisävyillä, joita pulloissa on. Haluan myös kokeilla tehdä muovipulloista keveän ja ilmavan näköisiä uudelleen muotoiltuja palasia.

Kuva 6. Muovipullon palasista valmistettu mekko (Kabel 2003).

Tutkiessani kierrätysmateriaaleista valmistettuja tuotteita, löysin muovipullon palasista rakennetun värikkään mekon (kuva 6), joka miellytti välittömästi silmääni. Huomasin, että mekossa on käytetty metallirenkailla yhdistelytekniikkaa, mitä aion myös itse kokeilla. Tällä tekniikalla voi valmistaa tuotteen, jossa metallirenkaiden lisäksi ei ole muuta kuin kierrätysmateriaaleja. Lopputuloksesta tulee ilmava ja taideteosmainen, sekä sitä voi muuntaa monipuolisesti vaihtamalla vaatekappaleita sen alla.

Muovipullon valmiita muotoja voi hyvin hyödyntää työssä kuten päähiineissä (kuva 5) oli hyödynnetty, mutta myös pullon keskiosasta, joka on muodoltaan yksinkertaisempi, saa kaunista uudelleen käytettävää

materiaalia. Mekossa on näin ollen hyödynnetty tasaisia pullon keskiosia leikkaamalla niistä ympyrän muotoisia paloja.

Kuva 7. Tölkkin avausklipsuista valmistettu käsilaukku (Bredesigned n.d).

Tölkkin avausklipsuista on valmistettu paljon etenkin laukkuja ja asusteita. Klipsujen käyttötekniikoista on kirjoitettu, jopa suomen kielellä, useita ohjekirjoja. Klipsuista tehdyistä vaatteista ei ole yhtä kattavasti kirjallisuutta tai ohjeita. Ohjekirjoissa opetettavat hyödyntämistekniikat ovat kuitenkin helposti sovellettavissa mihin vain tuotteeseen. Inspiraatiota omaan suunnitteluuni sain erilaisista klipsuista tehdyistä pinnoista ja niiden kuvioinneista. On myös hauska nähdä, mitä muita tölkin tai virvokepullojen eri osia voi hyödyntää klipsutöissä. Kuvan (kuva 7) laukussa on yhdistetty tölkin pohja sen ympärille virkattuihin klipsuihin.

Kuva 8. Kahvipaketeista valmistettu kassi (vasemmalla) ja kaksi tölkin klipsuista tehtyä laukkuja (oikealla) (Anna 2013).

Kahvipaketeista yleisimmin valmistetaan kasseja punomistekniikalla. Tästä esimerkkinä on varmasti jokaiselle suomalaiselle tuttu ”Juhlamokka-kassi”. Punomistekniikka oli lähes ainoa käytetty tekniikka kahvipakettien hyötykäytössä, joten itse haluan jättää kyseisen tekniikan pois opinnäytetyöstäni ja kokeilla jotain muuta.

Kuva 9. Turvavöistä valmistettu Halla-laukku (Globe Hope n.d.).

Tutkin myös monenlaisia jo markkinoilla olevia uusiotuotteita. Useat markkinoiden uusiotuotteista on valmistettu uusiokäyttöön otetuista kankaista, joten ne eivät mielestäni olleet niin sanotusti epätavallisista kierrätysmateriaaleista valmistettuja. Mielenkiintoni herätti turvavöistä valmistettu laukku (kuva 9). Laukusta ei tullut ensimmäisenä mieleen vanhat turvavyöt, vaan tyylikäs ja käytännöllinen laukku. Kierrätettyä materiaalia ei ole kuitenkaan peitetty millään, vaan se on käytetty sellaisenaan laukun pinnassa. Tässä on erittäin hyvä esimerkki siitä, mitä haluan itse saavuttaa opinnäytetyölläni.

Opinnäytetyössä käytettäväksi materiaaleiksi valitsin materiaalit, jotka eivät ole ominaisuuksiltaan lähelläkään kangasta. Haluaisin pystyä luomaan niistä pintoja, jotka toimivat vaatetuksessa käytännöllisyydeltään sekä ulkonäöltään.

3 KIERRÄTYSMATERIAALIT

Valitsin opinnäytetyöhöni viisi eri kierrätysmateriaalia, joista tein koepalat. Opinnäytetyöhöni valikoituneet kierrätysmateriaalit ovat cd-levyt, muovipullot, tölkin klipsut, silmälasien muovilinsit ja kahvipaketit. Valitsin testattavat kierrätysmateriaalit ulkonäön, värin, näyttävyyden sekä saatavuuden vuoksi. Valitsemani kierrätysmateriaalit ovat toisistaan hyvin poikkeavia, mutta niille kaikille on yhteistä se, että jokaisen materiaalin ominaisuudet ovat kaukana kankaan ominaisuuksista.

3.1 Cd-levyt

Cd-levyt inspiroivat minua opinnäytetyöni aiheen valinnassa. Mielestäni cd-levyt sopivat erittäin hyvin musiikkiteemaan, joten ne sopivat hyvin bilebändin solistin esiintymisasuun. Cd-levyt ovat myös ulkonäöltään todella näyttäviä ja ne heijastelevat kauniisti värivaloissa. Cd-levyjä on lähes jokaisen kodissa, ja ne ovat jääneet monilla hyödyttömiksi erilaisten musiikin-toistosovellusten takia. Niille on hyvä keksiä uusia käyttötarkoituksia, koska niille ei ole vielä keksitty kierrätysmenetelmää, vaan ne suositellaan hävittämään sekajätteenä. Tein cd-levyistä kaksi erilaista koepalaa, jotka soveltuvat hyvin erilaisiin vaatteisiin.

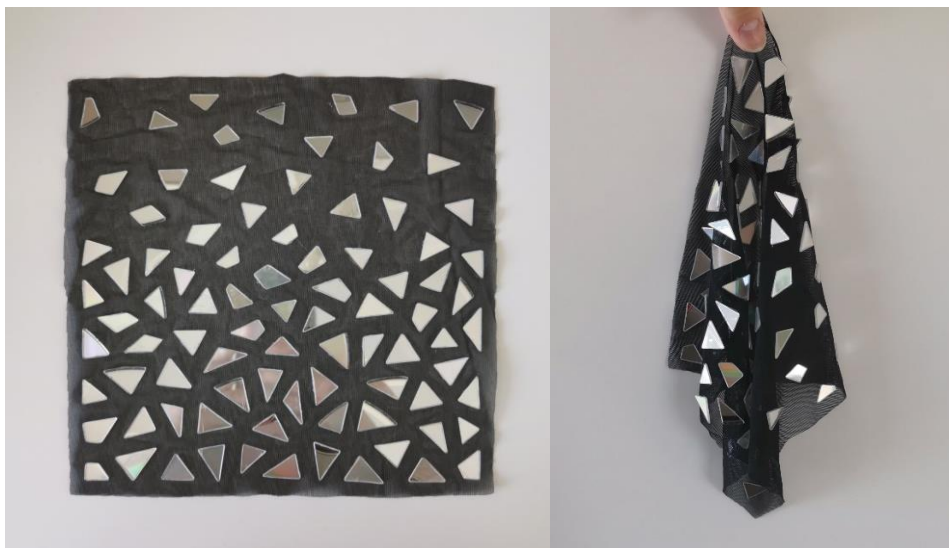

Kuva 10. Cd-levyistä valmistettu koepala keionahalle.

Ensimmäinen koepala on ylijäämä keionahkapalalle koottu mosaiikkityylinen kokonaisuus. Koepalan (kuva 10) mosaiikkiosuus on mitoiltaan 21,5 cm x 21,5 cm. Leikkasin cd-levyistä saksilla 1,5 cm - 6 cm kokoisia palasia. Hioin cd-levy palasten reunoja hiekkapaperilla, etteivät ne ole teräviä. Sen jälkeen porasin palasten jokaiseen kulmaan noin 1 mm kokoiset reiät kiinnitystä varten. Ompelin palaset siimalla kiinni kankaaseen. Koepalaa tehdessäni oivalsin, että palaset olisi ollut järkevää ensin leikata oikean kokoisiksi, jotta yhtenäinen pinta on helpompi koota. Yhtenäisen mosaiikkimaisen pinnan kokoaminen oli erittäin haastavaa valmiista paloista, joiden yhteensopivuutta en ollut miettinyt ennen kiinnitysvaihetta.

Ensimmäinen cd-levyjen käyttökäyttötekniikka soveltuu hyvin jäykkärakenteisiin vaatekappaleisiin, kuten korsetteihin. Tekniikkaa soveltaen voisi hyödyntää myös esimerkiksi paksulle satiinikankaalle, jos kiinnitykseen käyttäisi siiman sijasta vahvaa ompelulankaa.

Pesutestin perusteella kyseisellä tekniikalla cd-levyistä valmistettuja tuotteita voi pestä hellävaraisesti huuhtelemalla. Pesun jälkeen cd-levyjen pinta on kuivattava huolellisesti.

Kuva 11. Cd-levyistä valmistettu koepala verkkoneuloskankaalle.

Toisen koepalan pohjana käytin tilkkua vanhasta verkkoneulospaidasta. Koepala (kuva 11) on mitoiltaan 20 cm x 20 cm. Koepalan pohjamateriaali on erittäin ohutta ja laskeutuvaa, joten cd-levyjen palasten täytyi olla huomattavasti pienempiä kuin ensimmäisessä koepalassa (kuva 10). Liimasin leikatut ja hiotut cd-levyn palaset kankaalle Gütermann creativ HT2-tekstiililiimalla. Palaset on aseteltu noin 8 millimetrin päähän toisistaan, jotta kankaan laskeutuvuus ja liikkuvuus ei kärsi. Koepalassa kokeilin miltä näyttää, kun palaset ovat tiheämmin alhaalla ja ylemmäs mentäessä välit suurenevät. Mielestäni lopputulos näyttää hyvältä. Suuremmalla pinnalla palaset voisivat olla vielä tiheämmin alussa ja liukuvasti hajaantua hyvin

kauas toisistaan, kunnes niitä on vain muutamia satunnaisia palasia siellä täällä.

Toisessa koepalassa käytetty toteutustekniikka soveltuu hyvin laskeutuviin materiaaleihin. Toteutustekniikka sallii myös materiaalin venymisen cd-levyn palasten väleissä. Kiinnitystavan takia lopputulos ei kuitenkaan ole yhtä kestävä kuin ensimmäisessä koepalassa, jossa palaset on ommeltu kiinni.

Pesutestin perusteella kyseisellä tekniikalla cd-levyistä valmistettuja tuotteita voi pestä hellävaraisesti huuhtelemalla. Pesun jälkeen cd-levyjen pinta on kuivattava huolellisesti. Tuote on kuivatettava tasossa, jotta tuote ei veny.

3.2 Muovipullot

Muovipullojen uusiokäyttö vaikuttaa olevan tällä hetkellä trendi. Kyseessä on kuitenkin hieman pidempi prosessi, kuin vain muovipullojen leikkaaminen, muokkaaminen ja uudelleenkäyttö. Muovipulloista valmistetaan lan-kaa, josta valmistetaan kangasta, ja josta yhä tehdään erilaisia tuotteita. Opinnäytetyössäni kuitenkin pysyttelen ”leikkaa-muokkaa-käytä”- tasolla. Käytettävien muovipullojen olisi hyvä olla sellaista muovia, joka ei kelpaa kierrätykseen. Tällaisten pullojen uusiokäyttö olisi ekologisempaa kuin kierrätyspullojen uusiokäyttö.

Kuva 12. Muovipulloista valmistettuja koepaloja.

Toisin kuin kaikista muista materiaaleista, en tehnyt muovipulloista valmista pintaa vaan erikokoisia palasia, joita voi hyödyntää muutamalla eri tavalla. Koepaloihin käytin yhteensä viisi muovipulloa. Koepalat (kuva 12) ovat mitoiltaan 3 cm – 6 cm kokoisia. Ne on valmistettu muovipullojen suorista keskiosista. Leikkasin muovipulloista erikokoisia ja -muotoisia palasia, joita kuumensin hiustenkuivaajan avulla ja uudelleen muotoilin

lämpimänä. Taittelin ja vääntelin muovipaloja niin, että ne luovat rypistetyt ja taitellun vaikutelman. Koepalat muistuttavat ryppyistä kangasta tai muovipussia. Palat ovat kevyestä ja ilmavasta ulkonäöstään poiketen erittäin jäykkiä ja kovia.

Palasiin voisi porata reiät sivuille kiinnitystä varten. Palasia voisi hyödyntää esiintymisasuissa joko ompelemalla niitä kankaaseen tai yhdistämällä niitä pienillä metallirenkailla yhteen. Materiaali näyttää kauniilta jatkuvalta pinnalta, kun palasia kiinnittää lähekkäin luoden jatkuvan pinnan.

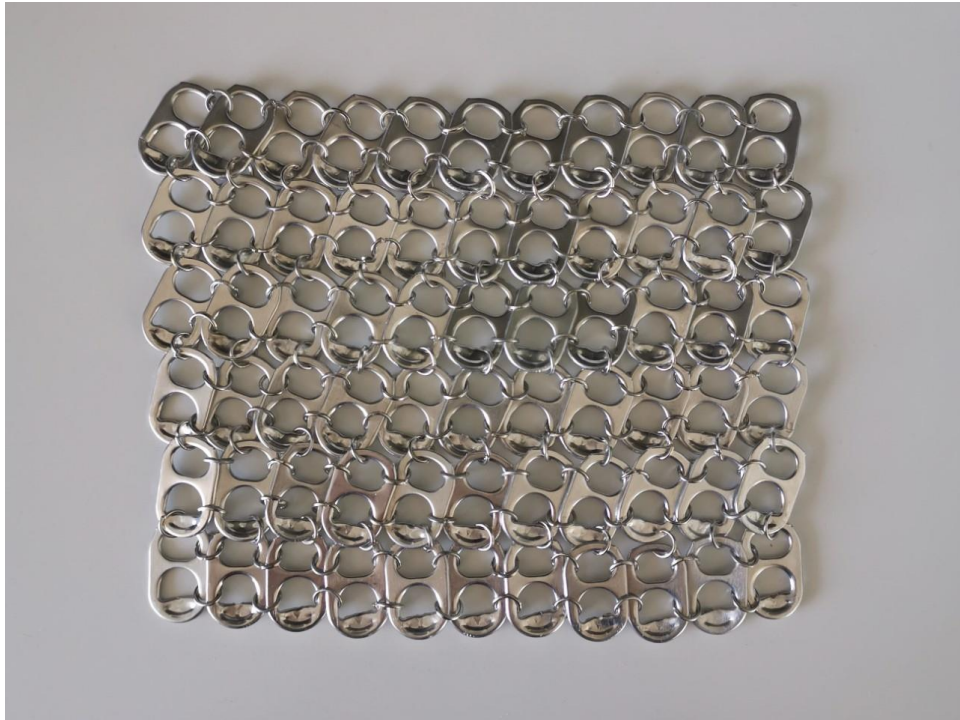
Kyseisillä tekniikoilla muovipulloista valmistettuja tuotteita saa pestä käsin lämpimässä vedessä. Tuotetta ei saa pestä kuumalla vedellä, koska muovipullon palaset voivat vaurioitua. Tuote on kuivatettava tasossa, jotta tuote ei veny.

3.3 Tölkin klipsut

Tölkin klipsut valikoituivat opinnäytetyöni yhdeksi käyttömateriaaliksi, koska olen keräillyt niitä jo vuosia ja haaveillut tekeväni niistä jotain. Haastattelussa Raisa Silferin kanssa (haastattelu 26.2.2020), hän mainitsi tölkin klipsujen olevan hauska materiaali bilebändin solistin esiintymisasuun, koska ne sopivat hyvin juhlimisen teemaan.

Tölkin klipsuja on hyödynnetty käsitöissä jo monia vuosia. Niiden hyödyntämistekniikoista on kirjoitettu useita ohjekirjoja. Klipsuista saa tehtyä monenlaisia erilaisia pintoja muun muassa virkkaamalla, punomalla sekä pihdeillä leikkaamalla ja vääntämällä. Klipsuja menee suuria kappalemääriä jopa pieneen pintaan, joten klipsuja kannattaa aloittaa keräämään hyvissä ajoin ennen työn aloittamista. (Saarinen, 2014)

Tein kaksi koepalaa juomatölkin metallisista avausklipsuista. Ennen koepalojen aloittamista klipsut täytyi pestä keitettyssä vedessä miedon saippuan kanssa. Tämän jälkeen klipsut täytyi kuivata erittäin huolellisesti, sillä kosteus aiheuttaa alumiinin hapettumisen. Jokainen klipsu täytyi myös esikäsitellä ennen käyttöä. Se tarkoittaa, että klipsun tölkkiin kiinnittävä rengas käännetään klipsun alapuolelle, jolloin klipsu ei ole enää terävä ja se on valmis käytettäväksi.

Kuva 13. Tölkin klipsuista ja metallirenkaista valmistettu koepala.

Ensimmäinen koepala (kuva 13) on valmistettu kierrätetyistä tölkin klipsuista (66 kpl) ja neitseellisistä 7 mm kokoisista metallirenkaista (175 kpl). Koepala on mitoiltaan 16,5cm x 13,5 cm. Koepalassa tölkin klipsut on kiinnitetty toisiinsa metallisilla renkailla kahdesta kohtaa molemmilta sivuilta sekä yhdellä renkaalla sekä ylä- että alapuolelta. Koepalassa klipsut ovat aseteltu suoriin pystyriveihin, mutta tekniikkaa on mahdollista hyödyntää myös viistosti asetelluin pystyrivein.

Koepalassa hyödynnetyssä tekniikassa klipsut eivät ole lainkaan toistensa päällä vaan vierekkäin, jolloin lopputulos on ilmava ja liikkuva. Koepala on ominaisuuksiltaan hieman kangasta muistuttava, sillä se on erittäin laskeutuva ja liikkuva. Tekniikkaa on helppo hyödyntää monenlaisiin laskeutuviin vaatteisiin. Tekniikka ei kuitenkaan sovellu tiukkoihin vaatteisiin, eikä kestä venytystä. Jos pinta altistuu liian kovalle venytykselle, metallirenkaat aukeavat ja irtoavat.

Pesutestin perusteella tölkin klipsuista valmistettua tuotetta ei suositella pestäväksi. Mutta jos tuotteelle kaatuu esimerkiksi jotain tahmeaa, likaista kohtaa voi varovaisesti pestä vedellä. Välittömästi pesun jälkeen tuote on kuivattava huolellisesti. Jos klipsut jäävät kosteiksi, ne alkavat hapettua.

Kuva 14. Tölkin klipsuista virkkaustekniikalla valmistettu koepala.

Toinen koepala (kuva 14) on valmistettu kierrätetyistä tölkin klipsuista (132 kpl) ja neitseellisestä puuvillalangasta. Koepala on mitoiltaan 17 cm x 14 cm. Koepalassa hyödynsin Tölkki-design-kirjan sivustavirkkaustekniikkaa hieman soveltaen (Saarinen, 2014, s. 26-29).

Toteutustekniikka soveltuu jäykkiin rakenteisiin kuten korsettiin tai tiukaan kynähomeeseen. Virkkaustekniikan ansiosta pinta on hiukan joustavaa. Pinta ei myöskään ole yhtä läpikuultava, kuin ensimmäisessä koepalassa (kuva 13), sillä klipsut asettuvat lomittain toistensa päälle. Virkkaustekniikkaa hyödyntämällä koepalassa käytetyn langan väri vaikuttaa koepalan ulkonäköön merkittävästi.

Pesutestin perusteella tölkin klipsuista valmistettua tuotetta ei suositella pestäväksi. Mutta jos tuotteelle kaatuu esimerkiksi jotain tahmeaa, likaista kohtaa voi varovaisesti pestä vedellä. Välittömästi pesun jälkeen tuote on kuivattava huolellisesti, esimerkiksi hiusten kuivaajalla, jotta lankakin kuivuu. Jos langan alla olevat klipsut jäävät kosteiksi, ne alkavat hapettua.

3.4 Silmälasien muovilinssit

Silmälasien muovilinssien hyödyntäminen opinnäytetyössä ei kuulunut alkuperäiseen suunnitelmaani. Sain kuulla, että optikkoliikkeissä kertyy päivittäin useita silmälasien muovilinssijä, jotka tulevat jokaisten silmälasien kehysten mukana, ja jäävät turhiksi, kun kehysiin vaihdetaan asiakkaan omilla vahvuuksilla varustetut linssit. Myös aurinkolasilinssijä kertyy paljon. Linssille ei ole keksitty uusio- tai hyötykäyttömenetelmää, vaan ne

hävitetään sekajätteenä. Otin mielelläni vastaan kasan linsskejä, joista lähdin suunnittelemaan koepalaa.

Kuva 15. Silmälasin muovilinsseistä ja metallirenkaista valmistettu koepala.

Koepalaan (kuva 15) on hyödynnetty kierrätettyjä silmälasin muovilinssejä (24 kpl) ja neitseellisiä metallirenkaita (62 kpl). Koepala on mitoiltaan 22 cm x 22 cm. Aloitin koepalan kokoamisen asettelemalla linsskejä haluamaani muotoon. Piirsin linssihin merkit, joiden kohdalle poraan reiät. Porasin linssien usealle sivulle noin 1 mm kokoiset reiät, joista kiinnitin linsskejä metallirenkailla kiinni toisiinsa.

Silmälasien muovilinsit soveltuvat suuriin linjoihin ja suurille pinnoille, kuten pitkään kelloitettuun helmaan. Yksittäiset linssit ovat kooltaan niin suuria, etteivät ne muotoudu pienten tarkkojen muotojen mukaan. Silmälasin muovilinsseistä ja metallirenkaista tehty pinta ei sovellu käyttöön, jossa se altistuu venytykselle. Metallirenkaat aukeavat ja irtoavat helposti vääränlaisessa käytössä. Silmälasin muovilinssejä voisi käyttää myös ommeltavina koristeina, kuten cd-levyjen ensimmäisessä koepalassa (kuva 10).

Vaihtoehtona kirkkaille silmälasien muovilinsseille on eri väreissä tummenetut aurinkolasien muovilinsit. Materiaalit eivät poikkea toisistaan

muuten kuin väritykseltään, mutta lopputulokset olisivat aivan erilaiset. Kirkkaista linseistä syntyvä pinta muistuttaa kauniita painottomia saipua kuplia, kun taas vihreistä, mustista ja ruskeista aurinkolasin linseistä tehty pinta voisi muistuttaa jopa maastokuviota.

Silmälasien muovilinsseistä valmistettua tuotetta voi tarvittaessa pestä varovasti vedellä. Linsien pintaan saattaa kuitenkin jäädä jälkiä vesipisaroista, jos tuotetta ei kuivaa huolellisesti. Tuotetta voi huoltaa ja kiillottaa silmälasien pesusuihkeella ja mikrokuituliinalla.

3.5 Kahvipaketit

Valitsin kahvipaketit yhdeksi opinnäytetyöni kierrätysmateriaaliksi, kahvipaketin hopeisen sisäpinnan takia. Materiaalista tuli mieleen asiakkaan suosikki kevättakki, Vimman hopeinen Titta-tikkitaakki, jota hän käyttää lähes joka päivä. Kahvipaketit ovat valitsemistani kierrätysmateriaaleista ainoa valmis pinta ja lähimpänä kankaan ominaisuuksia. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

Kuva 16. Kahvipaketeista valmistettu koepala.

Tein koepalan (kuva 16) kolmesta kahvipaketista. Koepala on mitoiltaan 47 cm x 30 cm. Kahdesta paketista on hyödynnetty niiden ulkopuoli, kauniiden ulkoasujen takia, ja yhdestä paketista hopeinen sisäpuoli. Leikkasin kahvipaketeista erikokoisia suikaleita ja ompelin ne yhteen ompelukoneella. Ompelin suikaleet yhteen oikeat puolet vastakkain suoralla ompelilla, minkä jälkeen ompelin saumanvarat auki siksakilla.

Koepalassa ei ole kierrätysmateriaalin lisäksi käytetty mitään neitseellistä materiaalia, ompelulankoja lukuun ottamatta. Myös kokonainen esiintymisasu olisi mahdollista valmistaa pelkistä kahvipaketeista, ompelulangoista ja mahdollisista kierrätetyistä tai neitseellisistä kiinnitysmateriaaleista, kuten vetoketjuista.

Kahvipaketeista valmistetulle tuotteelle ei suositella vesipesua. Tuotteen pintaa voi kuitenkin pyyhkiä tai hangata kostealla liinalla.

3.6 Havainnointi

Epätavalliset materiaalit poissulkevat monet perinteiset valmistustavat ja tyylit, ellei valmistuksessa käytä myös muita materiaaleja, esim. kankaita. Valituista materiaaleista on vaikea luoda kovaa kulutusta tai pesua kestäviä vaatteita.

Materiaalit ja tekniikat, joita kokeilin ovat erittäin hitaita työstää ja ne vaativat paljon aikaa ja vaivannäköä. Myös joidenkin materiaalien kerääminen, kuten tölkin klipsujen, on erittäin hidasta ja saattaa vedä jopa vuosia. Toisin on esimerkiksi cd-levyjen kohdalla, koska on usein suuria määriä ja niitä annetaan jopa ilmaiseksi. Yhdestä cd-levystä saa myös moninkertaisen määrän käyttömateriaalia verrattuna yhteen juomatölkkiin, josta saa vain yhden klipsun.

Käyttötekniikat, joissa materiaalit on kiinnitetty ompelemalla kankaaseen, ovat huomattavasti kestävämpiä kuin metallirenkailla toisiinsa yhdistetyt materiaalit. Tosin metallirenkailla yhdistetyissä koepaloissa ei ole tarvinnut käyttää pohjalla kangasta, joka valmiissa esiintymisasussa olisi valmistettu mahdollisesti neitseellisestä kankaasta. Näin ollen metallirenkailla yhdistetyt pinnat olisivat ekologisempia materiaalien osalta. Pitkän käyttöiän kannalta kuitenkin kangaspohjainen tuote saattaa olla vielä ekologisempi sen helpomman huollon sekä kestävyysansioista.

4 ESIINTYMISASUN IDEOINTIPROSESSI

Aloitin esiintymisasun ideoinnin kierrätysmateriaalien pohjalta. Tein luonnokset esiintymisasuista hyödyntäen jokaista kokeilemaani käyttötekniikkaa. Halusin luonnostella monia erityyppisiä esiintymisasuja, joista asiakkaan on helppo löytää hänelle mieleisiä tyylejä.

4.1 Ideointi ja luonnostelu

Kuva 17. Luonnoksia esiintymisasuista, joissa on hyödynnetty cd-levyjä.

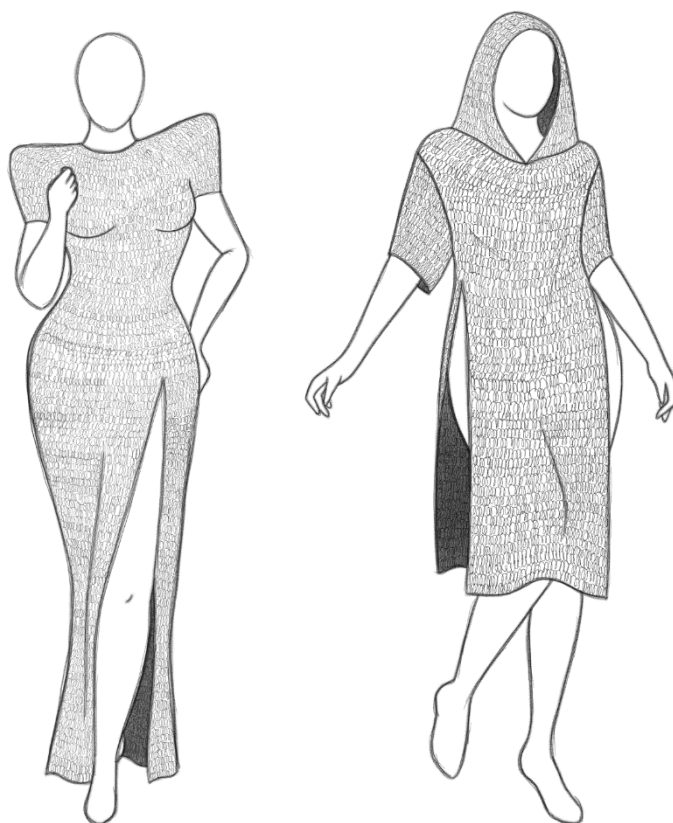
Tein kolme erilaista luonnosta cd-levyillä koristelluista esiintymisasuista. Halusin suunnitella kaikki kolme hyvin erilaisiksi tyyleitään sekä toteutus-tekniikoiltaan.

Ensimmäisessä luonnoksessa (kuva 17, vasemmalla) on pitkähihainen nilkkamittainen mekko, jossa on matala poolokaulus. Mekko on valmistettu ohuesta, joustavasta ja laskeutuvasta verkkoneloskankaasta ja se on viimeistely erikokoisilla cd-levyn palasilla. Palaset on kiinnitetty liimaamalla, ja niitä on tiheästi mekon keskiosassa ja ne vähenevät liukuvasti kaulukseen, hihoihin ja helmaan.

Toisessa luonnoksessa (kuva 17, keskellä) on olkaimeton mekko, jonka suuri kellotettu helma yltää edestä säären puoliväliin ja pitenee hiukan taakse. Mekko on valmistettu paksusta satiinikankaasta, ja se on viimeistely kohtuullisen suurilla cd-levyn palasilla. Palaset on kiinnitetty

mekkoon ompelemalla. Palasia on tiheästi mekon yläosasta puoliväliin ja helmassa hieman pienempiä palasia harvemmin.

Kolmannessa luonnoksessa (kuva 17, oikealla) on pitkähihainen vartaloa myötäilevä mekko polvimittaisella helmalla. Mekko on valmistettu pak-susta joustamattomasta kankaasta ja sen hihat ja olat on valmistettu joustavasta verkkoneuloskankaasta. Mekko on viimeistelty cd-levyn palasilla, joista muodostuu erikokoisia ympyröitä joka puolelle mekkoa.

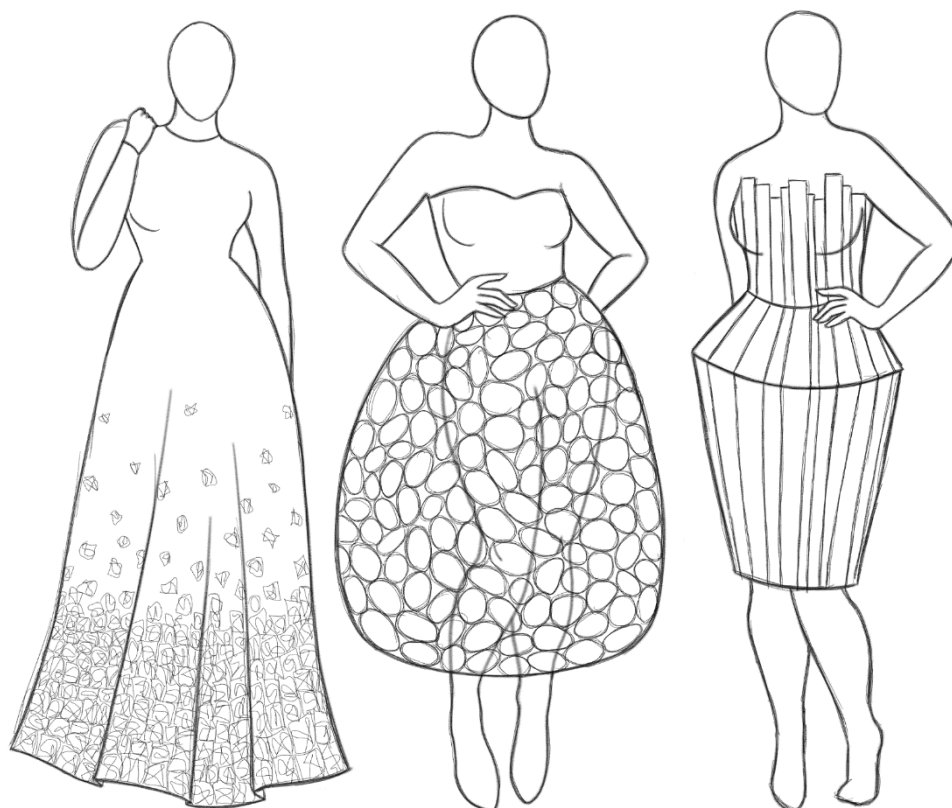

Kuva 18. Luonnoksia esiintymisasuista, jotka ovat valmistettu klipsuista.

Tein kaksi luonnosta esiintymisasuista, jotka on valmistettu tölkin klipsuista. Halusin suunnitella kummastakin kokeilemastani toteutustekniikasta yhden vaatekappaleen. Halusin suunnitella samasta materiaalista sekä juhlanan iltapuvun että rennon mutta näyttävän esiintymisasun.

Ensimmäisessä luonnoksessa (kuva 18, vasemmalla) on pitkä vartaloa myötäilevä mekko, jossa on korkea halkio sekä suuret näyttävät olat. Mekko on valmistettu klipsujen virkkaustekniikkaa (Saarinen, 2014, s. 26-29) hyödyntäen. Mekon takasaumassa on pitkä metallivetoketju.

Toisessa luonnoksessa (kuva 18, oikealla) on väljä huppari t-paitahihoilla. Huppari on polvimittainen ja sen molemmilla sivuilla on vyötärölle yltävät halkiot. Huppari on valmistettu tölkin klipsuista metallirenkailla yhdistämällä (kuva 13).

Kuva 19. Luonnoksia esiintymisasuista, joissa on hyödynnetty muovipulloja (vasemmalla), silmälasin muovilinssejä (keskellä) ja kahvipaketteja (oikealla).

Tein yhden luonnoksen esiintymisasusta, jossa on hyödynnetty muovipulloja (kuva 19, vasemmalla). Luonnoksessa on pitkähihainen puolikellohomainen mekko. Mekko on malliltaan hyvin klassinen ja yksinkertainen. Mekon helma on ommeltu täyteen muovipullon palasia, jotka vähenevät ylöspäin mentäessä ja loppuvat kokonaan ennen lantiota. Mekon takaosassa on piilovetoketju.

Esiintymisasusta, jossa on hyödynnetty silmälasien muovilinssejä, tein myös yhden luonnoksen. Luonnoksessa on olkaimeton nilkkamittainen mekko (kuva 19, keskellä). Mekon yläosa on yksinkertainen ja sen pääntie on hennosti sydänmuodolla kaareutuva. Mekon helma on valmistettu silmälasien muovilinsseistä, jotka on yhdistetty toisiinsa pienillä metallirenkailla. Mekon helma on muodoltaan pallomainen, ja sen rakennetta tukee helmaan rakennetut vanteet. Saippuakuplista inspiraationsa saanut helma on täysin läpinäkyvä ja sen alla voi käyttää alushametta, bodya tai vaikka housuja, muuttaen asun tyyliä laidasta laitaan.

Luonnostelin myös kahvipaketeista valmistetun esiintymisasun. Luonnoksessa on polvimittainen olkaimeton mekko (kuva 19, oikealla). Mekko on valmistettu eri värisistä ja -levyisistä kahvipaketin suikaleista, jotka on ommeltu yhteen. Mekon epäsymmetrinen pääntie on saanut inspiraationsa

kaupungin siluetista. Sen helmassa on lantion kohdalla sauma, joka muodostaa timanttimaisten muodon. Mekon sivusaumassa on piilovetoketju.

4.2 Suunnitelmat

Kuva 20. Esiintymisasun väri vaihtoehtoja.

Asiakkaan haastattelussa hahmottuivat hänen mieltymyksensä, joiden pohjalta tein luonnokset. Näin ollen luonnokset olivat onnistuneita ja asiakkaan mieleen. Esitellessäni luonnokset asiakkaalle, hän piti niistä jokaisesta. Eniten asiakkaan mieleen oli ensimmäinen cd-levyistä suunniteltu luonnos (kuva 17, vasemmalla). Kyseinen luonnos oli myös henkilökohtainen suosikkini. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

Tein valitusta luonnoksesta kolme eri väri vaihtoehtoa. Valitsin väreiksi beigen, vaaleanpunaisen ja vaaleansinisen. Valitsin vaaleat värit, jotta cd-levyjen hopeisena kimaltavat palaset eivät erottuisi liikaa, kuten mustalla pohjalla (kuva 11), vaan sulautuisivat kauniisti mekkoon. Beigen värinen mekko (kuva 20, vasemmalla) on kaunis ja klassinen. Siinä cd-levyn palaset näyttävät kuin ne kimaltelisivat paljaalla iholla. Vaaleanpunainen ja vaaleansininen väri sai (kuva 20, keskellä ja oikealla) inspiraationsa cd-levyissä kimaltelevista pastellisista sateenkaaren väreistä.

Kaikki väri vaihtoehdot olivat asiakkaan mieleen ja hän antoi minun valita vapaasti lopullisen värin. Päädyin ensimmäiseen vaihtoehtoon, eli beigeen. Mielestäni se on kaikista monikäyttöisin, sopii moneen tilaisuuteen ja kaikkiin vuodenaikoihin.

Monikäyttöisyyttä esiintymisasuun tuo erillinen olkaimeton alusmekko pitkähäisen ja läpinäkyvän verkkoneulosmekon alla. Mekkoa voisi käyttää myös ilman alusmekkoa, esimerkiksi bodyn kanssa, tai yhdistää jopa farkkuihin.

5 ESIINTYMISASUN SUUNNITELMA

Opinnäytetyöprosessin alussa kävin avoimen haastattelun asiakkaan kanssa (Silfer, haastattelu 26.2.2020). Haastattelu antoi suuntaa materiaallivalinnoille sekä toteutustekniikoille. Kuitenkin kaikista konkreettisimman hyödyn haastattelu antoi suunnittelutyölle.

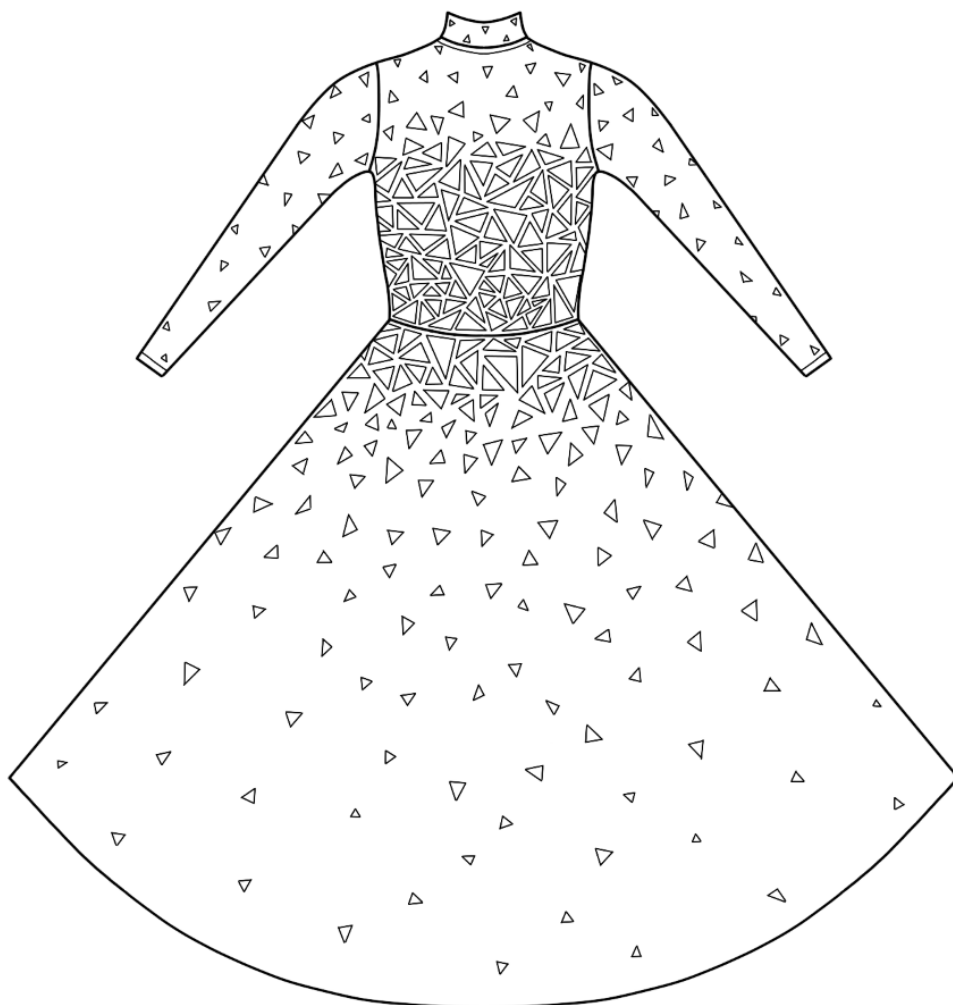
Asiakas kertoi haastattelussa käyttävänsä keikoilla lähes aina mekkoja tai hameita. Housuissa hän ei ole mennyt lavalle kuin kerran tai pari. Esiintymisasu valikoituu aina juhlatilaisuuden mukaan. Raisa Silfer kuvaili esiintymisasujaan näyttäväksi, kauniiksi ja kimaltaviksi. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

Raisa Silferille esiintymisasussa tärkeintä on se, että asu on naisellinen, näyttävä ja siinä tulee hyvä olo. Tällä hän ei kuitenkaan viitannut mukavuuteen vaan siihen, että asussa tuntee olonsa kauniiksi ja itsevarmaksi. Mukavuus ei ole asiakkaalle prioriteetti. Hän käyttää usein esiintyessään tiukkaa korsettia ja kertoi mekosta, jossa hän ei voinut koko päivän aikana istua, koska helma oli täynnä aitoja riikinkukon sulkia. Raisa Silfer sanoi, että esiintymisasun näyttävyydestä ei tarvitse tinkiä mukavuuden takia, sillä usein asu puetaan päälle juuri ennen keikkaa ja riisutaan heti sen jälkeen pois. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

Vaikka mukavuus ei olekaan korkealla sijalla, esiintymisasun suunnittelemisessa on otettava huomioon esiintymisen kannalta tärkeitä kriteerejä. Esiintymisasussa täytyy pystyä liikuttamaan ja nostamaan käsiä helposti ja niin, ettei sitä tämän jälkeen tarvitse nykiä paikoilleen tai sen asentoa korjata. Asussa on myös tärkeää päästä kyykkyyhyn, eikä tanssiminen saa tuottaa ongelmia. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

Kierrätysmateriaaleista Raisa Silferiä puhutteli eniten cd-levyt ja siitä toteutettava mosaiikkipinta. Hänen mielestään on ehdottomasti hyvä idea hyödyntää kierrätysmateriaaleja esiintymisasussa, sillä näin voi saada aikaan jotain uniikkia ja innovatiivista. (Silfer, haastattelu 26.2.2020)

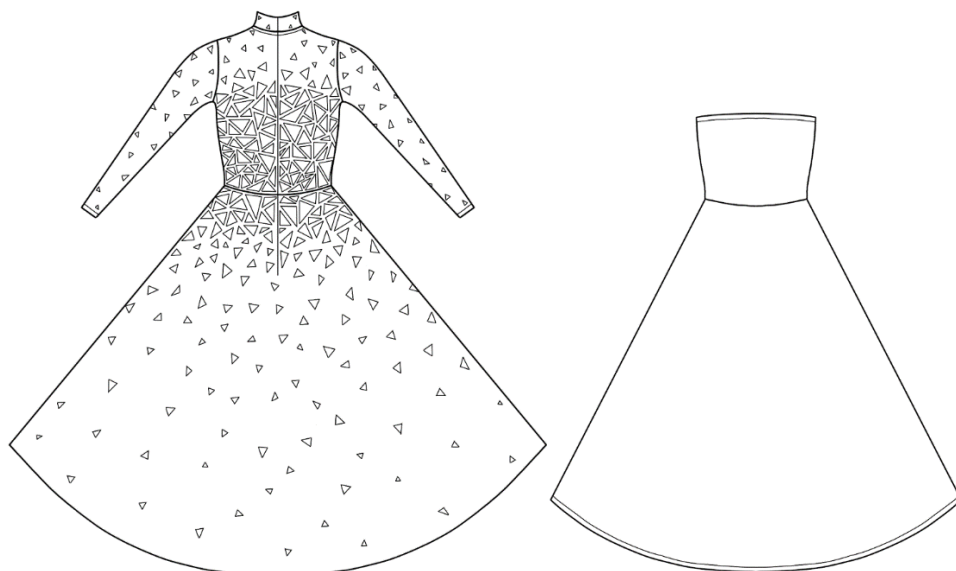
5.1 Tasokuva

Kuva 21. Tasokuva esiintymisasusta.

Lopullinen esiintymisasun suunnitelma on pitkähihainen mekko (kuva 21). Mekon kellotettu helma yltää hieman nilkkojen yläpuolelle. Sen pääntiellä on 4 cm korkea poolokaulus. Mekko valmistetaan joustavasta verkkoneuloskankaasta, joka on väriltään beigeä. Mekko viimeistellään 1 cm – 5 cm kokoisilla hiotuilla cd-levyn palasilla, jotka liimataan kiinni mekkoon mosaiikkityylillä. Mekossa on suurempia cd-levyn palasia tiheästi rinnuksesta lantiolle saakka. Cd-levyn palaset pienenevät ja vähenevät liukuvasti rinnukselta kaulukseen ja hihoihin, sekä lantiolta helmaan. Mekon taka-saumassa on pitkä piilovetoketju.

Verkkoneuloskangas ei hiosta, se on hengittävää ja joustavaa, joten se toimii erittäin hyvin esiintymisasussa. Siinä on helppo tanssia, liikkua ja heilutella käsiä. Materiaalin liikkuvuuden ansiosta cd-levyn palaset välkkyvät esiintymislavan värivaloissa kauniisti. Cd-levyn palaset tuovat asuun painoa, minkä ansiosta se laskeutuu kauniisti eikä nouse väärään kohtaan, kun käsiä nostaa ylös. Joustavan materiaalin vuoksi esiintymisasua voi käyttää sekä korsetin kanssa että ilman.

Kuva 22. Tasokuva esiintymisasusta takaa, tasokuva mahdollisesta alusmekosta.

Pitkähihaisen mekon lisäksi asuun kuuluu alusmekko (kuva 22, oikealla), joka on samanvärisen kuin pitkähihainen mekko. Alusmekko on olkaimeton ja sen helma on saman mittainen kuin pitkähihaisessa mekossa. Alusmekon helma on vähemmän kellotettu kuin verkkoneulosmekon helma. Alusmekko valmistetaan joustavasta ja liukkaasta kankaasta, jotta pitkähihaisen mekon helma laskeutuu kauniisti eikä tartu kiinni alusmekkoon. Alusmekossa ei ole vetoketjua.

5.2 Fiiliskuva

Kuva 23. Fiiliskuva esiintymisasusta.

Tässä kuvituskuvassa (kuva 23) pyrin havainnollistamaan esiintymisasun asiakkaan päällä esiintymisympäristössä.

6 POHDINTA JA ARVIOINTI

Opinnäytetyöni ydinkysymyksenä oli ”Millainen on bilebändin solistin esiintymisasu, jossa on hyödynnetty kierrätysmateriaaleja?”. Tähän kysymykseen lähdin etsimään vastausta koepalojen sekä luonnoksien avulla. Omasta mielestäni sekä asiakkaan mielestä tähän kysymykseen löytyi vastaus, joka havainnollistui lopullisessa esiintymisasun suunnitelmassa. Bilebändin solistin esiintymisasu on tietenkin hänen itsensä näköinen ja mieltymystensä mukainen. Raisa Silferin kohdalla tämä tarkoitti näyttävää, naisellista ja monikäyttöistä esiintymisasua, joka on muokattavissa käyttötarkoituksen mukaan. Se on kestävä ja pitkäikäyttöinen, ja sitä voi käyttää vuodesta toiseen vuodenajasta riippumatta.

Löysin tekemieni koepalojen avulla useita vastauksia kysymykseen ”Miten kierrätysmateriaaleja voi hyödyntää esiintymisasujen valmistuksessa?”. Kokeilemistani tekniikoista jokaista pystyisi käyttämään esiintymisasun viimeistelyssä tai valmistuksessa. Jokaisesta tekniikasta löytyi kuitenkin omat heikkoutensa ja vahvuutensa. Tekniikoita olisi mahdollista jatkokehittää ja pyrkiä karsimaan niistä niin sanottuja heikkouksia pois. Tekniikoita sekä materiaaleja olisi myös mielenkiintoista yhdistellä samaan asuun.

Opinnäytetyöni kierrätysmateriaalit rajautuivat viiteen materiaaliin, mutta olisi todella mielenkiintoista tehdä vielä laajempi tutkielma erilaisista kierrätysmateriaaleista sekä niiden käyttötekniikoista. Koepaloja tehdessäni mieleeni tuli monia muitakin kierrätysmateriaaleja, jotka inspiroivat minua. Näitä materiaaleja ovat muun muassa metalliset kruunukorkit, teko-kasvit sekä maalattujen taulujen kankaat. Olisi mahtavaa päästä kokeilemaan mitä erikoisempia materiaaleja ja suunnitella niistä esiintymisasuja.

Opinnäytetyöni alussa kysyin itseltäni ”Voiko esiintymisasun valmistaa pelkistä kierrätysmateriaaleista?”, ja pääsin siihen lopputulokseen, että kyllä voi. Mutta vaikka se onkin mahdollista ja toteutettavissa, se ei silti yksiselitteisesti tarkoita, että pelkistä kierrätysmateriaaleista valmistettu esiintymisasu olisi välttämättä ekologisempi kuin asu, jossa on käytetty myös neitseellisiä materiaaleja. Ekologisin esiintymisasu on sellainen, joka on kestävin ja pitkäikäyttöisin. Oli se sitten valmistettu kokonaan kierrätysmateriaaleista tai ei. Opinnäytetyössäni huomasin, että vaatetuksessa epätavalliset kierrätysmateriaalit voivat tehdä esiintymisasusta uniikimman sekä mielenkiintoisemman, mutta ne eivät yksinään takaa sen olevan ekologinen.

Mielestäni opinnäytetyö onnistui kokonaisuudessaan odotusten mukaisesti. Olisin mielelläni sisällyttänyt myös suunnittelemani esiintymisasun valmistusprosessin opinnäytetyöhöni, mutta rajallisen ajan vuoksi tämä rajautui opinnäytetyöni ulkopuolelle.

LÄHTEET

Anna. (2013). Tee itse punottu kahvipussilaukku. Haettu 1.4.2020 osoitteesta

<https://anna.fi/lifestyle/muoti/tee-itse-punottu-kahvipussilaukku>

Bredesigned. (n.d.). From pull tab to hand bag. Haettu 1.4.2020 osoitteesta

<https://bredesigned.wordpress.com/2011/06/29/from-pull-tab-to-hand-bag/>

Daily Mail. (2019). Fashion Week dress that's got a lot of bottle! Jodie Kidd models outfit made of plastic collected by litter-picking canoeists. Haettu 9.2.2020 osoitteesta

<https://www.google.com/amp/s/www.dailymail.co.uk/news/article-6941339/amp/Jodie-Kidd-models-outfit-plastic-collected-litter-picking-canoeists.html>

Globe Hope. (n.d.). Halla-laukku. Haettu 1.4.2020 osoitteesta

<https://www.globehope.com/halla-laukku>

Nasvete. (n.d.). Kaleidoscope effect. Jewellery kaleidoscope. Haettu 9.2 osoitteesta

<https://nasvete.com/bottle-cap-fashion>

NC State University. (2014). Sustainability. You Won't Believe the Dresses These Students Made. Haettu 9.2.2020 osoitteesta

<https://sustainability.ncsu.edu/blog/changeyourstate/sustainable-fashion-renew-challenge>

Punomo.fi. (2016). Ommeltu kahvikassi - Finnish Coffee Bags. Haettu 9.2 osoitteesta

<https://punomo.fi/valmistusohjeita-ja-ideoita/asusteet-ja-vaatteet/laukut-kassit-reput/ommeltu-kahvikassi/>

Saarinen, S. (2014). Tölkkipöytä. Helsinki: Paasilinna. Luettu 21.3.2020

The New York Times. (2013). Seeing the Art in Plastic Straws and Other Castoffs. Haettu 9.2.2020 osoitteesta

<https://www.google.com/amp/s/www.nytimes.com/2013/03/21/arts/artsspecial/students-use-recycled-materials-to-create-art.amp.html>

Vouge. (2019). Inspired by Craig Green's Fall2019 Lineup, a Look at Fantastic Plastics in Fashion. Haettu 9.2.2020 osoitteesta <https://www.vogue.com/slideshow/trace-a-trend-plastics-in-fashion-craig-green/amp>

Haastattelut

Silfer, R. (2020). Solisti ja perustaja, Riot Mamas. Haastattelu 26.2.2020

Kuvalähteet

Kuva 3. Warhol, Y. (2014). Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://www.flickr.com/photos/28012802@N07/12685642324/in/photostream/>

Kuva 4. Nazlica. (2010). Pet Şışeden Harikalar. Haettu 1.4.2020 osoitteesta <http://nazlica.blogspot.com/2010/07/pet-siseden-harikalar.html>

Kuva 5. Ponce, S. (2013). Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://www.behance.net/gallery/9894341/Fashion-Photography>

Kuva 6. Kabel, L. (2013). Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://www.flickr.com/photos/lianakabel/179382215/>

Kuva 7. Bredesigned. (n.d.). From pull tab to hand bag. Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://bredesigned.wordpress.com/2011/06/29/from-pull-tab-to-hand-bag/>

Kuva 8. Anna. (2013). Tee itse punottu kahvipussilaukku. Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://anna.fi/lifestyle/muoti/tee-itse-punottu-kahvipussilaukku>

Kuva 9. Globe Hope. (n.d.). Halla-laukku. Haettu 1.4.2020 osoitteesta <https://www.globehope.com/halla-laukku>